

له یادی ئەنفالدا، شیعریک له دیوانی (به تیرۆژیک له نیگای تو...) .

ئەو نامانە ی بە کەس ناگەن!

1

به بۆنی باران دەینووسیت، له تافگە ی گێردا دەیکەیتە نوشتە و به بآلی سپیی
هەوری دەسپیریت...

((پزیسکی له هومید بنیره، تا چرای دلم داگیرسی، چاوهکانی چاوهپوانی
روون ببهوه!)).

2

به زمانی تهرزه دەینووسیت، نه گه لا لئی حالی دهبی و نه گول دهتوانی راقه ی
کات، خۆر نایهینی و گیرفانهکانی مانگ خالی، دهستهکانی سه با له رزۆک.. له
خه وندا دهیخوینیه وه:

((هروژمی شهتاوی خوینه له لوتکه وه، هاكا پیدهشتی پخوست کردا.

لاقه کانم به رهنگی ترس و دوودی،

دلەپراوکی بآلی دلمی ته نیوه، مژیکی مۆر بۆته تارای بینیم...

نه تیشکی دیت و رۆحی دهیجوورم نوورپرژین بکات،

نه رووباریکیش دهبیته په رژین بۆ ئاگربری خه رمانی عومرم،

جهسته م دهسووتی و تاریکیش تک تک دهتکیته گیانم،

له خه راباتی مالی زهینمدا رووخساریک نییه پی ئاشنا بم.

له دوا هه ورازی سه فهری شهوی له خوگه رانما،

چریسکه ی هومید چۆرایه چالی ره شبینی و پوچی.

بزنه رپیه ک بوو ریبازی ئەشق، پچامیه ماهیک هه زار به هه زار،

نه گه یستمه زنار، تا بتویمه وه و

دهمه و به یانیک له نیو نیگاتا بيم به گزنگ،

یان ئیوارانیک به زهرده په پ و
به سهر بالاتا به خور ببارم.
تو مه ترسی و بفره له پی ئه ستیره یه ک،
باله وهرزی پیچانه وهی بناری ئه م به هاره دا،
له بلتسه ی نوالیکدا نه بیه قه قنه س،
باله دلره اوکی شارد ا مرواری دلت نه پرووشیت،
بو چاوانی چوره بر بووی له ته شاخیک نه بیته زه نگیانه ی فرمیسک.
زریانی لم له زمانی ئه شق ناگات، باله زمانه ی کلپه یدا نه تویتته وه)).

3

له سهر لیوی که نار به زمانی زوخواو دهینووسیت، به ده زوی ئاخ ده ییچیت
و شه پؤل ده یبا...
((خه ونی بوو ئه ستیره، فرینیش نه یگه یشتی.
نیشتنه وه، پایزه بارانی مه رگیکه ئیواران هه زاله ی ئاره زووم ته ر ده کا،
_ بایه که نیشتنه وه، له سارای بی سروه ی خوزگه دا ئه م شره تاولی دالده یه م
ده رفینی.
چناری ده مرۆخی چۆمیکم، ریشکم له ریشه ی قولایی ئالاوه و
سه رته رزم ده له رزی.
له وهرزی زریان و ره هیله ی شمشیر و
هه ره سی میژوودا ده ترسیم،
له واده ی ناواده ی سه فەر و له سه مای به له می سه ره په نجه ی
شه پۆلی سه رشیت و بیئه زمون ده ترسیم؛
ده ترسیم بمبه ن و له نیوان مردن و ژیاندا بمنیژن...
نه هیلن نه په لکی شه و بویه ک بکه مه میحرابی هه ناسه و
نه رهنگی پاییزیش بپوشم!)).

4

به رهنگی مهرگ، له سهر سنگی قرچاوی لم دهینووسیت و
سیبه ری گیانکیشان دهیرفینی...

((ئەمشە و جەستەى تەزىوى بىابان، گەرمىى ھەموو دەنگە كان دەخواتە وە، ئەمشە و ھەموو شتە كان لە كۆتايىھە كانى بووندا، ون دەبن... ھەموو پىرۆزىيە كانى من و تۆش!)).

5

بە رەنگى شمشىر لە بنى پۆستال دەنووسریت، دەبیتە مۆر بە نىوچاوى بىابانە وە و لافاوى نوح نایسرپیتە وە... ((ئەمشە و لە ژىر ئاسمانى بىئەستىرەدا _ سەگە كان_مان بە مېژوو سپاردن و نمە بارانپكيش نە بارى!)).